Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31907
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

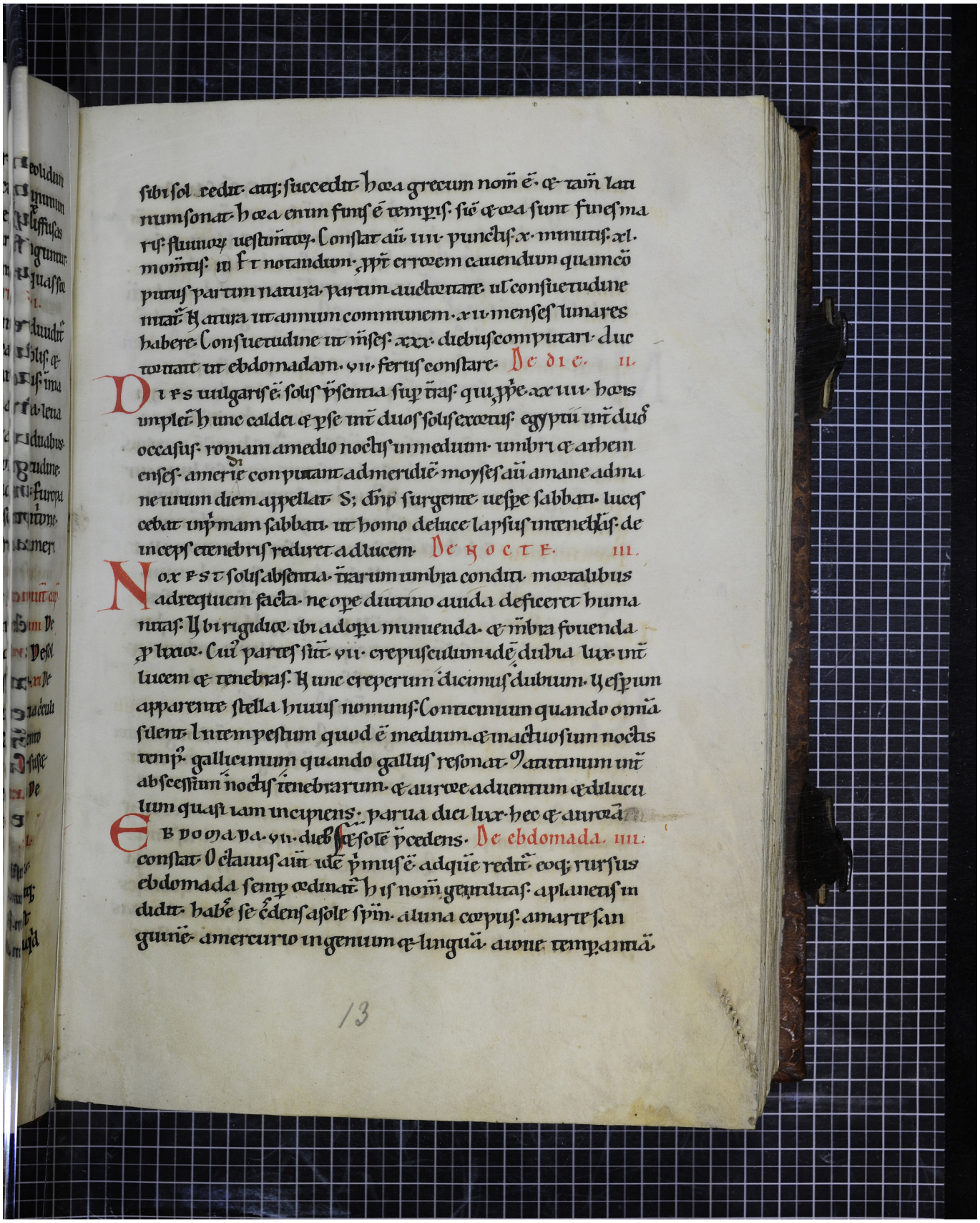

sibi sol redit. atq; succedit. hœa grecum nom̄ ē. & tam̄ lati
num sonat. hœa enim fuit ē tempis. sic & œa sunt fines ma
ris. fluvior uestuariq;. Constat aut̄ uni punctis. x. minutis. xl.
mom̄tis. ut Et notandum. ppt̄ errorem cauendum quam cō
putus partim natura. partim auctoritate. ut consuetudine
mutat̄ Natura ut annum communem. xii menses lunares
habere. Consuetudine ut m̄ses. xxx. diebus computari. duc
tentat ut ebdomadam. vii. feriis constare. De die. ii.

Dies uulgaris ē solis p̄sentia sup̄ terras. quippe. xxiiii. horis
impleti. hunc caldei & ipse int̄ duos solis exortus. egyptii int̄ duo
occasus. romani a medio noctis in medium. umbri & arbiten
ses. a meridie computant ad meridiē. moyses aut̄ a mane ad ma
ne unum diem appellat. S; dñi surgente uespere sabbati. luces
cebat inp̄mam sabbati. ut homo de luce lapsus in tenebras. de
incepsi et tenebris reduret ad lucem. De Nocte. iii.

Nox est solis absentia. terrarum umbra condita. mortalibus
ad requiem facta. ne opere diurno auida deficeret humana
tas. Ubi rigidiore. ibi adopta munienda. & m̄bra fouenda
p̄ liquore. Cui partes sunt. vii. crepusculum ad ē dubia lux int̄
lucem & tenebras. Ut hinc creperum dicimus dubium. Ut esperum
apparente stella huius nominis. Conticinium quando omnia
silent. Intempestum quod ē medium. & matutinum noctis
tem̄p̄. gallicinium quando gallus resonat. Matutinum int̄
abscessum noctis tenebrarum. & aurore aduentum & diluci
lum quasi iam incipiens. parua dici lux. hec & aurora.

Ebdomada. vii. dies sicut solē p̄cedens. De ebdomada. iii.
constat. Oclauus aut̄ idē p̄mus ē. adquē redit̄ coq; rursus
ebdomada semp̄ ordinat̄. his nom̄ gentilitas. a planetis in
dudit. habē se ēdens a sole spir̄. a luna corpus. a marte san
guinē. a mercurio ingenium & linguā. a iouis tempamā.